باتور ملت
(د سليمان لايق قصيده چې د کوزې پښتونخوا شاعر، غني خان ته يې ليکلې)
Ketabton.com
اېډېټ او برېښنايي کول: احسان علي شفيق او زرغونه علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصیده

دا زمونږ د سترګو وړاندې «غني» ګوره څه تیریږي؟
یو باتور ملت غر قیږي، یو مضبوط وطن نړیږي
یــــوه دنیا د بـرم بـذل، یــــوه دنــــیا د مــیړنــیــو
دغـروب په لـوري درومي، د تاریخ له پاڼو لویږي
پاس دستورو راڼه څاڅکي، راته ښکاري اوښکې اوښکې
د آسـمان په شــنو غومـبرو، لارې لارې را بـهیږي
سر چې ږدمه پـه سـر وېږدي، هـیبتناک غـږونـه اورم
ته وا څـمکه په منځ دوه شـوه، افغاني وطن ډوبیږي
یا آسمان زمونږ په ویـر کې، ښکته پرېـوتـه پـه څمکه
یا قیامت په څمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هـواریږي
« ایمل » رېږدي پـه لحد کې، له غـصې دزړه پـه تـبه
چې مغل پـه خـیبـر وخـوت، افریدی لا نـه پـوهــیږي
د شـنلې پـر ځای له دښـتو، تېرې تـورې زرغونـیږي
د اوبـو پـر ځای لـه غـرونو نه سـرې ویـنې را بـهیږي
د باران پـر ځای له وربځـو، تـندرونه را کـوزیـږي
د رحمـت پـر ځـای لـه هسـکه، غـضبونـه نـازلیـږي
" شمر" ښکته پورته دانګي، سترګې رډې توره کښلې
نـه یې سترګې لـه چا سوځي، نه یې شرم له چا کیږي
«زینب» چیغې کړې چې ربه، ته لا څه ته ورته ګورې

د «حسین» په زخمي زړه کې، د یزید خنجر ځلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه بې پته شوو جنګونه، څه بې هوده شوو ننګونه
تـو لعنت په دې شـملو شه، لا دي جـګـې نه شـرمېږي
دا د چرګ لکۍ ته ورته، شملې واچوئ په مځکه
دا د شــرم او مــاتې نـښې، پـښـتـنو تــه نــه ښـایـېږي
شـمله هـغـلته شمـله وي، چـې پـه نـر بانــدې وي لکـه
اوس په هر کدو جګېږي، اوس په هر اجړا ښورېږي
خدایه دا دې څه را وکړه، چې یو نر دې راپرېښښود
هـر کـمره تـه چـې تکـیه شـوو، لکه شـګه را شـړیـږي
یو«میرویس» په مونږ کې نشته، چې ګرګین لارې ته سم کړي
یو «شیرشاه» راپورتـه نـه شو، چې مغل ته ودرېږي

پروني ملا ته ګوره، چې ټوک خور وو سقاط خور وو
اوس چې خصم دافغان شو، پـه سـرو زرو کې ډوبېږي
لـویـه خیـټه غـټه کـونه، نـرۍ پـښې بـبـره ږیــره
ویته خوله بې شرمه سترګې، لکه مچ هرڅه کې لوېږي
مټکـور ماغزه د تیږې، بې فرهـنګه بې ادبـه
چې تبلیغ کوي نـڅـیـږي، چې قران لـولي شـشـنیږي
په اسلام کې لارې باسي، زمونږ دخاورې بر بادۍ ته

دین اخوان ته یو دکان دی، چې هر څه په کې خرڅیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څه بلا اخته کړه، زمونږ په دې بد مرغو خلکو
نه له تا څخه ډارېږي، نه له دوی څخه شرمېږي
اوس چه حکم د ملا شو، دکابل په پاچاهي کې
هر ساعت په چا ور دانګي، هره ورځ په چا ورلوېږي
د افغان په قتل اخلي، سره پونډونه شنې ډالرې
پښتو پرېږده چې ترې تللې، له ايمان سره خرڅېږي
باندې سپين په منځ کې تور دی، نګه اور دی نګه اور دی
په هر تار کې يې د ږيرې، شيطان سپور دی او نڅېږي
هر چړی په چړ چوبي کې، پاچاهي خوبونه ويني
انګريزی لنچر په غاړه ، په لار ځي ته وای نڅېږي
چې پرون يې دمولې، رنې خاورې خوسکو ته
اوس په بره پښتونخوا کې، په انسان باندې سپرېږي
زما زړه پولی پولی دی، زما سا لمبه لمبه ده
چې دا توره خپکی به؛ له مونږ کله پور ته کيږي
جهاد لوښی د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو
دين دولت دواړه برباد شو، د ده زړه لانه سړيږي
زمونږ کور دشرارت شو، افغاني وطن غارت شو
دا زمونږ د سترګو وړاندې، «غني » ګوره څه تيرېږي
مونږ زغمل چې رانه لوټ شي، څه چې شته دي بې ناموسه
تورې خاورې مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټېږي
د يوې مياشتې تازه ناوې، دشهيد پر قبر ژاړي
وايي کوم جهاد ته مړشوې، ځواب ووايه چې ځنډېږي
تا چې سر په چا دو کړی، هغه غواړې چې ما لوټ کړې
ماور بولي هغه ځای ته، چې شيطان ځنې شرمېږي
زه چې ستا له غمه ژاړم، هغه ثاري زما سترګې
سر را پورته که شهيده، ارمانونه دې رژيږي
افغاني درنې بيبيانې، چې په پټ عزت خوندي وې
د جهاد تر بيرغ لاندې، بربنډيږي ليلا ميږي
هر عرب خريدار شوی، زمونږ د خوندو او خور لڼو
مولانا صاحب يې پلورې، نه شرمېږي نه ځوريږي
تر ثارويو وړيا شوې، پښتنې په مڼدوي کې
دثارويو هم څه دود وي، چې په چا باندې خرڅيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه دا لا څه تالان دی، چې په خپل وطن يې وينم
چې خپل سپي په پردی ننګه، افغانانو ته غپيږي
چې له زړه د«کنشکا» نه، شنې لوخړې ځي آسمان ته
چې جمرود دسرو په بلخ ې، د«يما» له سره لويږي
"ګرګين" ويوست تېغ د ستې، د افغان ننګي کهول ته
د « ميرويس» ليڅه بېواکه، تېرې تورې ته غځيږي
په لاس نه ورځي بې خاورو، نه يې تېغ نه يې لښکر شته
هم لښکر هم يې تېغونه، د وطن پر ضد جنګيږي
خدايه څرنګه بدل شوو، د افغان درانه خويونه
په هر چا چې مونږ تکيه شو، پر پرديو پلورل کيږي
د وطن په حق کې نه کا، تش د خير يوه خبره
خو د خپل مطلب د پاره، د هر سپيي پښو ته لويږي
په هر ځای چې باران راشي، زمونږ خره يوسي له مخې
په هر خوړ چې سيلاب وځي، زمونږ وره ته را سميږي
په هره سيمه چې برېښنا شي، تندر پرېوځي زمونږ په کلي
په هر رود چی توفان راشي، زمونږ کور ته راسيخيږي
په ډالرو باړه شوي، که غلجی که دورانی دی
پښتانه او پښتو دواړه، هسې ښکاري چې ختميږي
د احمد په ګور يې تو کړې، تورې ناړې د ينګيو
دا چې پلار له ګريوان نيسي، دا چې ورونو ته ګواښيږي
مونږ ته ټول جهان دوزخ دی، چې وطن مو په کې نه وي
مونږ ته هر وطن سقر دی، چې افغان په کې ځوريږي
مونږ ته هر "شابه" پيغور دی، چې دشمن يې راته وايي
مونږ ته هر سلام لعنت دی، چې په سپکه په مونږ لويږي
مونږ ته هر ګوله مرګی دی، چې دبل په ست يې ژوو
مونږ ته هر ګوټ هلايل دی، چې د بل جام نه تويېږي
مونږ ته هر مشر دشمن دی، چې په مونږ يې رحم نشي
مونږ ته هر افغان پردی دی، چې پردي سره يو کيږي
موږ ته هر ملک تلک دی،چې زموږ په سر روپی خوري
موږ ته هر ملا بلا دی، چې په خلکو نه رحميږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جگې جگې ساقي راشه، پس له عمره را پخلاشه
په چوپتیا کې مو غوغا شه، چه مجلس را نه سړیږي
د ځوانی نوبت مې تېر شو، کوم چې تېر شو هغه هېر شو
اوس را ونیسه دا پاتې، چې قطار رانه تیریږي
که مطرب او رباب نه وي، که مستي او شباب نه وي
که د مینې عذاب نه وي، عمر بد کړې چی اوږدیږي
هوښیاري یوه تنهایي ده، تنهایي یوه تباهي ده
په ترخو اوبو مې ډوب کړه، گني زما جاله ډوبیږي
په مستی کې را چارپېر کړه، یوه کېږدی دخورو ځنو
چې شپې ورځې را نه تښتي، چې کاروان را نه بېلیږي
د پسرلي په شکلې یاد ، جام ته تویې کړه سکروټې
چې گلونه را ته ژاړي، چې خزان راته گواښیږي
دځوانی په باغ مې راغله، دزړښت دماښام لړه
پیالې ډکې کړه له مخې، عمر تښتي نه ودریږي
ساقي ستړی یم له ژونده، لږ مې خلاص کړه له دې بنده
گنې وژني مې دا تنده، چې گړی گړی زیاتتیږي
هومره راکړه چې پې ورک کړم، سر له پښو، پښې له سره
چې «غني»(۱) را ځخه تښتي،« بېنوا»(۲) رانه پټیږي
چې خورې صحرا ته ووځم، لېونی د لېونیو
چې مستي را کې نځیږي، چې جنون راته خندیږي
چې مرغان د خړو دښتو، راته ووهي وزرې
چې زرکان راته غریږي، چې هوسی را ته پنډیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، نه خوشې ټوکه نه ده،« غني» لړ ورته دمه شه
دا خوب وړي را ویښیږي، دا پرېوتي را پاڅیږي
ګومان مکړه چې خالي شوه، د ساقي مینا له میو
لا د تاک په تاخانو کې، د انګور ښیښې ډکیږي
لا رباب سور شوی ندی، لا تش دوه دوره اوښتي
لا ساقي نوی راغلی، لا رندان نوی ګرمیږي
لا دځمکې تل کې اېشي، تللې وینې دځلمیانو
لا د دې تودو خاورو، سره ګلونه را غوړیږي
لازمونږ په ارادو کې، عشق د منډو غلی نه دی
شپه که هر څه توفاني ده، چراغونه لا بلیږي
لا وطن خلک را بولي، د میړانو معرکو ته
لا هغه ژړې ژوندي دي، چې تر هوډه قربانیږي
لا خوریږي نیمو شپو کې، دتوفان غاورې چیغې
لا د غرو له جمدرونو، سیلاوونه راکوزیږي
لا د وینو واټ پرانیستی، لیونتوب دی لیونو ته
لا په پښو کې دمستانو، ځنځیرونه سره شلیږي
لا د مځکې تناوونه، لاره باسي زلزلوته
لا په باد او برښنا کې، ګردشونه را رسیږي
لا د رزم ګرمي شته ده، زمونږ په متو کې د ننه
لا زمونږ په پښتون زړه کې، د«ایمل» وینه چلیږي
لا په جنګ د تخت او بخت کې، زمونږ لوبه ختمه نده
لا همت د« شیر شاهي» ته همایون له آسه لوېږي
لا د لوړو وریځو شا ته، عقابان وهي وزرې
لا په هسکو سر درو کې، افغاني زمري غوریږي
لا دخپلې خاورې مینه، مونږ ته وایي چې را پاڅئ
لا خوب وړي دپېړیو، له خوبونو را وښیږي
لا زمونږ په کلا ګانو، پښتني حیا خوره ده
لا زمونږ په دروازو کې، غیرتونه پا لل کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به بیا یوه غوغا شي، لکه څاڅکی په څپو کې
یو سرکښه یاغي سیند شي، سمندر ته به رسیږي
دا به بیا سپېدې خورې کي، د اطلسو پالنګونه
د بلورو په بیدیا به، رود د وینو را خوټیږي
دا به بیا په لمر لویدو کې، د مرغانو سیل له ورایه
لکه سور بیرغ د فتحې، په سرو وړانګو کې رپیږي
دا به بیا زمزم ته رسي، د بیدیاوو جل وهلي
دا به بیا په جل وهلو، د رحمت باران وریږي
دا به بیا په مخه دانګي، دا زمونږ جنګي آسونه
دا به الوزي له کندو، دا به لوړو ته رسیږي
دا به اچوي له سویو، سرې سکروټې په تکل کې
دا به رسي تر هدفه، دا به خامخا بربېږي
دا به بیا اباسین ابشي، ډوبوي به تورې کونې
تور پنجاب به وهل کیږي، له بنسټه به نړیږي
دا به بیا لنډۍ مستیږي، تن به باسي له بستره
پښتانه به را پاڅیږي، پښتونخوا به آزادیږي
دا به بیا د« احمد» چیغې، ریږدوي د لاهور مراندې
دا به بیا په کړاکړ کې د« بیربل» ژامې ماتیږي
دا به بیا« سیدال» راباسي، د مرګ توره په غوجرو
آخوندان به ترینه تښتي، امامان به ترې پټیږي
دا د قم چړیان به پوه شي، چې افغان د کار په ننګ کې
خپل پور نه پریږدی پردي ته، دا تقدیر دی نه بدلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

Contacts: m.facebook.com/zarghoon.ali

m.facebook.com/m.ihsan.ali.shafiq

Mobile number: 0770859047

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library